

സൂറ-20

താഹ

ആയത്ത് 78 മുതൽ 82 വരെ

78. ഫറവോൻ തന്റെ പടയുമായി അവരെ പിന്തുടർന്നു. അപ്പോൾ സമുദ്രം അവരെ മുടിയൽ മുടി.

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

79. ഫറവോൻ സ്വജനത്തെ പിഴപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. നേർവഴിക്കു നയിക്കുകയായിരുന്നില്ല.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

80. അല്ലയോ ഇസ്റാഇൽ മക്കളേ, നാം നിങ്ങളെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു. ത്വർ മലയുടെ വലതുഭാഗത്തെത്താൻ സമയം നിശ്ചയിച്ചു തന്നു. നിങ്ങൾക്കു മന്നായും സൽവായും വർഷിച്ചു തന്നു.

يَذَّبِنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْتَنِيكَم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدَنَّاكُمْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

81. നാം നൽകിയ ഉത്തമ വിഭവങ്ങൾ ആഹരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. അതിൽ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുവിൻ. ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിങ്ങളിൽ എന്റെ കോപം പതിക്കും. എന്റെ കോപം പതിച്ചവരോ, വീണുപോയതു തന്നെ.

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

82. എന്നാൽ പാപങ്ങളിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട് സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും പിന്നെ സന്മാർഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവർക്ക് ഉദാരമായി പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവൻതന്നെയാകുന്നു ഞാൻ.

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

തന്റെ പടയുമായി= فِرْعَوْنُ അപ്പോൾ ഫറവോൻ അവരെ പിന്തുടർന്നു= فَاتَّبَعَهُمْ
അവരെ മുടിയൽ= غَشِيَهُمْ സമുദ്ര(ം)ത്താൽ= مِّنَ الْيَمِّ അപ്പോൾ അവരെ മുടി= غَشِيَهُمْ
സ്വജനത്തെ= قَوْمَهُ ഫറവോൻ പിഴപ്പിച്ചു (കുകയായിരുന്നു)= وَأَضَلَّ
അവൻ സന്മാർഗം കാണിച്ചില്ല (നേർവഴിക്കു നയിക്കുകയായിരുന്നില്ല)= وَمَا هَدَىٰ
തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു= يَذَّبِنِي إِسْرَائِيلَ അല്ലയോ ഇസ്റാഇൽ മക്കളേ
നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന്= مِّنْ عَدُوِّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന്
നാം നിങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം നൽകുകയും ചെയ്തു (സമയം നിശ്ചയിച്ചു തന്നു)= وَوَعَدَنَّاكُمْ

ത്വറിന്റെ (ത്വർ മലയുടെ) വലതു വശത്ത് (എത്താൻ)= جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
 മന്നായും സൽവായും= وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّنَشْرِبَ مِنْهُ وَإِنَّا لَنَاصِرُونَ
 നാം നൽകിയ വിശുദ്ധ വിഭവങ്ങളിൽ നിന്ന്= مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾ ആഹരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ= كَلُوا
 അതിൽ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുവിൻ= وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ
 എന്റെ കോപം= فَجِجَلَّ عَلَيْكُمُ الْعُقُوبَةُ لِمَآ كَفَرْتُمْ بِآيَاتِي وَتَوَلَّيْتُمُ
 തീർച്ചയായും വീണു (ണതുതന്നെ)= وَقَدْ هَوَّيْنَا فِي آيَاتِنَا أَنْ تَتَّقُوا مِنَّا وَلَمْ
 (എന്നാൽ) തീർച്ചയായും ഞാൻ ഉദാരമായി പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവൻ തന്നെയാകുന്നു= وَتَتَّقُوا
 വിശ്വസിക്കുകയും (വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട്) = وَآمَنُوا بِآيَاتِنَا وَرَزَقْنَاكُم مِّنَ النَّارِ
 സൽകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും= وَوَعَدْنَا الْمُؤْمِنِينَ الْجَنَّاتِ
 പിന്നെ സന്മാർഗ്ഗസ്ഥനാവുകയും (സന്മാർഗ്ഗത്തിലുറച്ചുനിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവൻ)= ثُمَّ أَهْتَدَى

78

ഇസ്റാഹൂല്യർ രായ്ക്കുരാമാനം ഈജിപ്തുവിട്ടിരിക്കുന്നു
 വന്നറിഞ്ഞ ഹറവോൻ അവർ ചെയ്തൊള്ളട്ടെ എന്ന്
 വിചാരിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ പ്രജകളിലൊരു
 വിഭാഗം നാടുവിട്ടുപോകുന്നത് ഏതുരാജാവിന്റെയും പ്രതാ
 പത്തിന് ഹാനികരമാണ്. ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ ബഹിഷ്ക
 രിക്കാനും നാടുകടത്താനുമൊക്കെ രാജാവിനധികാരമുണ്ടെ
 കിലും രാജാവിനെ ബഹിഷ്കരിക്കാനും അനുമതിയി
 ല്ലാതെ രാജ്യം വിട്ടുപോകാനും പ്രജകൾക്കവകാശമില്ല.
 അതിനാൽ ഇസ്റാഹൂല്യരുടെ പലായനം തടയേണ്ടത് ഹറ
 വോന്റെ അധികാരതാൽപര്യമായിരുന്നു. കൂടാതെ ഈജി
 പ്തിലെ കാര്മ്മിക-വ്യാവസായിക തൊഴിൽ ശക്തിയുടെ
 മുഖ്യപങ്ക് ഇസ്റാഹൂല്യരായിരുന്നു. അവരുടെ അധ്വാന
 ത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ഈജിപ്തിന്റെ വിഭവസമൃദ്ധിയും
 നാഗരിക വികാസവും. ഈ ശക്തി പെട്ടെന്നൊരുനാൾ അപ്ര
 ത്യക്ഷമായാൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഉൽപാദന-സാമ്പത്തിക ഘട
 നയാകെ പ്രതിസന്ധിയിലാകും. അതൊഴിവാക്കാനുള്ള
 മാർഗ്ഗം ഇസ്റാഹൂല്യരുടെ പലായനം തടയുക മാത്രമാ
 ണ്. ഹറവോൻ അവരെ പിടികൂടാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഹറവോൻ
 പട ചെങ്കടൽ തീരത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും ഇസ്റാഹൂല്യർ
 കടലിൽ രൂപപ്പെട്ട പാതയിലൂടെ ഏറെ മുന്നോട്ടു പോയി
 രുന്നു. ആ വഴി ഇസ്റാഹൂല്യർക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ അല്ലാഹു
 ഒരുക്കിക്കൊടുത്ത ദിവ്യാത്ഭുതമാണെന്നോർക്കാതെ
 ഇസ്റാഹൂല്യർ പോയ വഴിയെ തന്നെ ഹറവോൻ അവരെ
 പിന്തുടർന്നു. കടലിലെ അത്ഭുത വഴി കണ്ട ഹറവോൻ
 അൽപനേരം ശങ്കിച്ചു നിന്ന ശേഷം ഒരു സൈനികവ്യൂ
 ഹത്തെ ആ വഴിയിലൂടെ പറഞ്ഞയക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന്
 ചിലർ പറയുന്നു. അവർ കൃഷ്ണമില്ലാതെ മുന്നോട്ടു പോകു
 ന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഹറവോനും ബാക്കിയുള്ളവരും അവരെ
 പിന്തുടർന്നു. ഹറവോൻ പട മുഴുവൻ സമുദ്രമധ്യത്തിലെ
 ത്തിയപ്പോൾ മലകൾപോലെ രണ്ടായി പിളർന്നു നിന്ന ജലം
 പെട്ടെന്ന് കുടിച്ചേർന്നു. അങ്ങനെ അവരൊന്നടങ്കം മുങ്ങി

യൊടുങ്ങി. ഇസ്റാഹൂല്യർ അപ്പോഴേക്കും മറുകരയിലെത്തി
 കഴിഞ്ഞിരുന്നു. فَغَشَّيْنَا لَهُم مِّنْ أَيْمَانِهِمْ مَّاءً غَائِبَةً -കടലിനാൽ
 അവരെ മുടിയതു മുടി-എന്നത്, വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞ
 റിയിക്കാനാവാത്ത സംഭവങ്ങളുടെ രൗദ്രതയും ഭയാനകതയും
 പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശൈലിയാണ്.

ഇസ്റാഹൂല്യർക്ക് ഈജിപ്ത് വിടാൻ ഹറവോൻ
 ആദ്യം അനുമതി നൽകിയിരുന്നുവെന്നാണ് തൗറാത്തിൽ
 നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. മുസാ (അ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ
 പല ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങളും ഹറവോനികളെ ദുരിതത്തിലാഴ്ത്തു
 ന്നതായിരുന്നു. പൊറുതിമുട്ടിയ ഹറവോൻ ഒടുവിൽ അവരെ
 പോകാനനുവദിച്ചു. പക്ഷെ, ഇസ്റാഹൂല്യർ പുറപ്പെട്ടുകഴി
 ഞ്ഞപ്പോൾ ഹറവോന്റെ നിലപാടുമാറി. അയാൾ സൈന്യ
 തെയും കൂട്ടി പലായകരെ പിന്തുടർന്നു. ബൈബിൾ സംഭവം
 വിവരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“ജനം ഓടിപ്പോയി എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ഹറവോന്റെയും
 ദാസന്മാരുടെയും മനസ്സുമാറി. അവർ പറഞ്ഞു: നമ്മൾ
 ചെയ്തത് എന്താണ്, ഇസ്റായേൽ ജനത്തെ നമ്മുടെ ദാസ്യ
 വൃത്തിയിൽ നിന്നും വിട്ടുകളഞ്ഞല്ലോ. അനന്തരം രാജാവ്
 തന്റെ രഥം ഒരുക്കി. വിശേഷപ്പെട്ട അറുനൂറ് രഥവും ഈജി
 പ്തിലെ മറ്റൊരു രഥങ്ങളും അവയിലെല്ലാം വേണ്ട ഉദ്യോഗ
 സ്ഥന്മാരെയും കൂട്ടി സൈന്യത്തെ സജ്ജമാക്കി” (പുറപ്പാ
 5-14:5-7).

“അപ്പോൾ കർത്താവ് മോശെയോടു അരുൾ ചെയ്തു:
 ‘നിന്റെ കൈ സമുദ്രത്തിനുമീതെ നീട്ടുക. വെള്ളം മടങ്ങിവ
 രട്ടെ. ഈജിപ്തുകാരും അവരുടെ രഥങ്ങളും കുതിരപ്പടയും
 വെള്ളത്തിലാകട്ടെ’. അതനുസരിച്ചു മോശ സമുദ്രത്തിനു
 മീതെ കൈ നീട്ടി. പുലർച്ചയായപ്പോൾ സമുദ്രം പഴയപടി
 ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. ഈജിപ്തുകാർ അതിലേക്കു പാഞ്ഞു.
 സമുദ്രമധ്യത്തിൽ വെച്ച് കർത്താവ് അവർക്കു സമുലനാശം
 വരുത്തി. ഇസ്റായേൽക്കാരെ പിന്തുടർന്നുള്ള രഥങ്ങളെയും
 കുതിരപ്പടയെയും ഹറവോന്റെ മുഴുവൻ സൈന്യത്തെയും
 വെള്ളം വന്നുമുടി. ഒരുത്തരും അവശേഷിച്ചില്ല. വെള്ളം
 ഇടത്തും വലത്തും മതിൽ പോലെ ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നതി

നാൽ ഇസ്രായേൽ ജനം സമുദ്രത്തിലെ വരണ്ട നിലത്തു കൂടി കടന്നുപോയി” (പുറപ്പാട് 14:26-29).

79

ഫിറവോന്റെ വിനാശകരമായ നേതൃത്വത്തിൽ അനുശോചിക്കുകയാണിവിടെ. അയാളുടെ തെറ്റായ നയം മൂലം സ്വന്തം ജനത നാശത്തിന്റെ കടലിൽ മുങ്ങിയൊടുങ്ങേണ്ടി വന്നു. അവരെ അയാൾ നേർവഴിക്ക് നയിച്ചില്ല. അധികാര ശർവ്വം അന്ധമായ ദേശീയതയും പാരമ്പര്യ ഭ്രമവും മായിരുന്നു അയാളുടെ പ്രചോദനം. സത്യത്തിനും നീതിക്കും ധർമ്മത്തിനും ഒട്ടും വിലകൽപിച്ചില്ല. ഈ മൂല്യങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളെ നയിക്കുകയായിരുന്നു ഭരണാധികാരി എന്ന നിലയിൽ അയാളുടെ മൗലികമായ ഉത്തരവാദിത്വം. ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്ത് അതിനനുസൃതമായ രീതിയിൽ ജനങ്ങളെ മാർഗദർശനം ചെയ്യാൻ ഒരിക്കലും അയാൾ തയ്യാറായില്ല. ഈ അർത്ഥത്തിൽ പ്രകൃത സൂക്തം ഫിറവോനെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരാമർശം മാത്രമല്ല, എക്കാലത്തും രാജ്യഭരണവും ജനനേതൃത്വവും ഏറ്റെടുക്കുന്ന എല്ലാ അധികാരികളുടെയും നേതാക്കളുടെയും മുന്നിൽ വെക്കുന്ന സുവ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തവും കൂടിയാകുന്നു.

80

കിടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ഇസ്രായേൽപ്പേരുകൾ പിന്നീട് അല്ലാഹു അരുളിയ ഔദാര്യങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തം. ഇവിടെ സംഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സൂറ: അൽ ബഖറ 47-ാം സൂക്തം മുതൽ അറുപതോളം സൂക്തങ്ങളിൽ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. **بَلَّغْنَاكَ الْاٰتِثٰرَ الْاٰتِثٰرِ** എന്ന വാക്യത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് മദ്യനിൽ നിന്നു ഈജിപ്തിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ആ പർവ്വതത്തിന്റെ വലത്തായി വരുന്ന ഭാഗമാണ്. ഈ ഭാഗത്തു വച്ചുതന്നെയാണ് അല്ലാഹു മുസാബിക്ക് പ്രവാചകത്വമരുളിയതും. കക്ഷികൾ പരസ്പരം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണ് **عٰج** എന്നു പറയുക. വേദം നൽകാമെന്നും അതു സ്വീകരിക്കാൻ സീനായുടെ വലതുവശത്ത് എത്തിണമെന്നും അവിടെ നാൽപ്പതുനാൾ തപസ്സനുഷ്ഠിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം **ع** ചെയ്യുകയായിരുന്നു. നിശ്ചിത സമയത്ത് സീനായിലെത്തി വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മുസായും **ع** ചെയ്തു. അങ്ങനെ അത് ഉഭയകക്ഷി വാഗ്ദാനം **ع** ആയി. സൂറ അൽ ബഖറ 52-ാം സൂക്തത്തിൽ അതു പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബൈബിൾ ഇതെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിങ്ങനെ: “ഈജിപ്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ മൂന്നാം അമാവാസിയുടെ അന്ന് ഇസ്രായേൽ ജനം സീനായ് മരുഭൂമിയിൽ എത്തി. റഫിദീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സീനായ് മരുഭൂമിയിൽ എത്തിയ അവർ സീനായ് മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ മരുപ്രദേശത്ത് പാളയമടിച്ചു. മോശെ ദൈവ സന്നിധിയിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു. കർത്താവ് മലമുകളിൽനിന്നു വി

ളിച്ചു മോശെയോടു അരുൾ ചെയ്തു: നീ ചെന്ന് യാക്കോബിന്റെ ഭവനത്തോട് പറയുക; ഇസ്രായേൽ ജനത്തോട് ഇങ്ങനെ പറയുക: ഞാൻ ഈജിപ്തുകാരോടു ചെയ്തതും കഴുകന്റെ ചിറകിൽ എടുത്തെന്നപോലെ, നിങ്ങളെ എന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതും നിങ്ങൾ കണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുകയും എന്റെ ഉടമ്പടി പാലിക്കുകയും ചെയ്താൽ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും നിങ്ങൾ എന്റെ സ്വന്തം ജനം ആയിരിക്കും. ഭൂമി മുഴുവൻ എന്റേതു ആണല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്നിക്ക് രാജകീയ പുരോഹിത വർഗവും വിശുദ്ധ ജനവും ആയിരിക്കും. ഇതാണ് നീ ഇസ്രായേൽ മക്കളോടു പറയേണ്ടത്” (പുറപ്പാട് 19:1-6).

ഇതുപോലുള്ള വേദ വചനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ് തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ വിശുദ്ധ ജനമാണെന്നും ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും എന്നെന്നും തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ അതുതന്നെയാണെന്നും യഹൂദർ വാദിച്ചു വരുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ മഹത്വം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉപാധി അവർ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും അവനോടുള്ള ഉടമ്പടി നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ഈ ഉപാധികൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പിൻമാറ്റം ഇസ്രായേൽപ്പേരുകൾ പിന്നോട്ടു പോയെന്ന് ബൈബിളിൽ നിന്ന് തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ചുരുങ്ങിയും അക്കാദ്യം ആവർത്തിച്ചുണർത്തുന്നുണ്ട്. വേദവാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന മഹത്വവും വിശുദ്ധിയുമൊന്നും അത്തരം ഇസ്രായേൽപ്പേരുകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ദൈവ ഭക്തരും ധർമ്മ നിഷ്ഠരും നീതിമാന്മാരുമായ വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉറവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാവുക എന്നത് ഇസ്രായേൽപ്പേരുകൾ മാത്രം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യവുമല്ല ഏതു സമുദായക്കാരായാലും അത്തരം ആളുകളെ അല്ലാഹു അവന്റെ ഉറവിടങ്ങളായി സ്വീകരിക്കും. **اَللّٰهُ وَلِىُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا** (അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഉറവിടമാകുന്നു - 2:257). **اِنْ اَوْلِيَاۤئِكَ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ** (അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ ഭക്തിയോടെ പാലിക്കുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു അവന്റെ മിത്രങ്ങൾ. പക്ഷേ അധിക ജനവും ഈ സത്യം അറിയുന്നില്ല-8:34). അല്ലാഹുവിന്റെ ഉറവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരും തങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നവകാശപ്പെട്ട യഹൂദരോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

اِنَّ زَعْمَكُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَاۤءٌ لِّىْٓ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْا اَلْمَوْتَ اِنَّ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

(മറ്റു മനുഷ്യരൊന്നുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ മിത്രങ്ങൾ എന്ന വാദത്തിൽ സത്യസന്ധരാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരണം കൊതിക്കേണ്ടതാകുന്നു- 62:6).

മനയുടെയും സൽവയുടെയും വിശദീകരണം നേരത്തെ **അൽബഖറ 57-ാം** സൂക്തത്തിനു താഴെ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ദൈവാനുഗ്രഹത്തോട് ഇസ്രായേൽപ്പേരുകൾ അനുവർത്തിച്ച അവഗണനയും അവിടെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

81

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവരിൽ ചുമത്തുന്ന ബാധ്യതയെക്കുറിച്ചു ഉണർത്തുകയാണിവിടെ. ഏതൊരു അനുഗ്രഹവും അതനുഭവിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹദാതാവിനോട് നന്ദിയും കുറും താൽപര്യപ്പെടുന്നുണ്ട്- അനുഗ്രഹദാതാവ് സ്വയം അതാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും. ഇസ്റാ ഈല്യർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കണമെന്ന് പ്രവാചകന്മാർ വാക്കാൽ തന്നെ അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ബൈബിളും ഖുർആനും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. **وَلَا تَطْفُوا فِيهِ** -യിലെ **تَطْفُوا** -ന്റെ ഭൂതകാല രൂപം **طَفَى** യാണ്. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം *അൽ ബഖറ* 256-ാം സൂക്തത്തിനു താഴെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിങ്ങൾ ധിക്കാരികളും ഗർവ്വിഷ്ഠരുമായിപ്പോകരുത് എന്നാണ് ഇവിടെ ആശയം. അത് ഹറവോനികളെപ്പോലെയുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവമാണ്. അതിന്റെ അനന്തരഫലം നിങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണല്ലോ.

ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളോട് ധിക്കാരം കാണിക്കൽ ദൈവകോപം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തലാണ്. ദൈവകോപത്തിനിരയാകുന്നവർ എത്ര വമ്പന്മാരായാലും വീണുപോവുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇതാണ് **وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ** എന്ന വാക്യത്തിന്റെ

NCT EDUCATIONAL COMPLEX VERUMPULAKKAL
 Shanthi Gram, P.O Kadannamanna
 Mankada, Malappuram Dt, Pin 679324

Admission open

1. NCT Thahfeedul Quran Academy
2. NCT English Medium School (Kerala syllabus)
3. Al Wathaniyya Secondary Madrasa (Majlis Kerala Scheme)
4. NCT Montessori House of Children
5. NCT Nursery School (KG)

ATTRACTIONS

Boys Hostel
 Attractive School Campus

WANTED

Experienced Montessori Trained Teachers
 (Attractive salary and Accommodation)
 Contacts:-
 e-mail-nationalct123@gmail.com
 Ph: 9539548028- Principal 9995761641- Secretary
 9995983210- Manager 049933236075- Land line

താൽപര്യം. ഉയരത്തിൽ നിന്നു വീണാലാണ് **هَوَىٰ** എന്നു പറയുക. ഉത്ഥാനം അസാധ്യമാകുമാറ് തകർന്നടിഞ്ഞു പോകുന്നതിന്റെ രൂപകമായിട്ടാണ് ഈ പദം ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

82

ഭീഷണിയോടൊപ്പം സുവിശേഷവും നൽകുന്നത് ഖുർആന്റെ സമ്പ്രദായമാണ്. അജ്ഞതയാലോ അവിവേകത്താലോ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ധിക്കാരം പുണ്ട് അധർമ്മങ്ങളാചരിച്ചവർക്ക് പിന്നീട് വീണ്ടു വിചാരമുണ്ടാവുകയും സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട് സൽകർമ്മങ്ങളാചരിക്കുകയും ആ ചര്യയിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നേരത്തെ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും വീഴ്ചയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുകയും കൂടുതൽ ഉയരങ്ങളിലേക്കു യർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. **فَرِحَ** ന്റെയും **فَرَحًا** ന്റെയും അത്യുത്തമ വാചിയാണ് **رَفَعَ**. അവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ എത്ര വർദ്ധിച്ചതാണെങ്കിലും വലുതാണെങ്കിലും പൂർണമായി പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്നാണ് താൽപര്യം. ഇങ്ങനെ പൊറുക്കപ്പെടുന്നതിന് നാലു ഉപാധികളുണ്ട്. 1) തൗബ-പശ്ചാത്താപം. ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകളിൽ ആത്മാർത്ഥമായ കുറ്റബോധവും ഖേദവും ഉണ്ടായിരിക്കുക. 2) ഈമാൻ-അല്ലാഹുവിൽ- അവന്റെ സർവ്വ ശക്തിയിലും പരമാധികാരത്തിലും- ദൃഢമായ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുക. 3) അമല്യുസ്സാലിഹാത്ത്- സൽകർമ്മങ്ങൾ അഥവാ അല്ലാഹു അനുശാസിച്ച ധർമ്മങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുക. 4) ആദ്യത്തെ മൂന്നു ഉപാധികളിലും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഉറച്ചു നിൽക്കുക. പഴയ പാപങ്ങളിലൊന്നും പശ്ചാത്താപമില്ലാത്ത വിശ്വാസവും വിശ്വാസമില്ലാത്ത പശ്ചാത്താപവും അല്ലാഹു പരിഗണിക്കുകയില്ല. തൗബയും ഈമാനും സൽകർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രചോദിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സൽകർമ്മമില്ലാത്ത ഈമാനും ഈമാനില്ലാത്ത സൽകർമ്മവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഫലശൂന്യമാണ്.

ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളിൽ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ കുറ്റബോധം തോന്നുക. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ദൈവവിശ്വാസമുണ്ടാവുക. ഇടക്കൊക്കെ സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക. ഇതൊക്കെ എല്ലാ മനുഷ്യരിലും സംഭവിക്കാറുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ നൈമിഷികമായ നടപടികളിലേർപ്പെടുന്നവർക്കല്ല അല്ലാഹു **رَفَعَ** ആകുന്നത്. തൗബ, ഈമാൻ, സൽകർമ്മം എന്നിവയിൽ ജീവിത കാലം മുഴുവൻ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. ഉപരിസൂചിതസ്വഭാവചര്യ അവരുടെ സ്ഥിരം പ്രകൃതിയായി മാറണം. അപവാദമായി മാത്രമേ വീഴ്ചകൾ സംഭവിക്കാവൂ. ഇതാണ് **لَمْ أَهْتَدِ** യുടെ താൽപര്യം. സുറ. അൽ അഹ് വാഹ് 13-ാം സൂക്തത്തിലെ **إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا** (ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ അല്ലാഹുവാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും പിന്നെ അതിൽ ഉറച്ചു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവർ) എന്നതിലെ **لَمْ أَهْتَدِ** എന്ന വാക്കിനു സമാനമാണ് ഇവിടെ **لَمْ أَهْتَدِ**.